

תלקיט ללימוד סנכרוני גמרא מסכת סוכה

12 שנות לימוד

אנו רואים בקיום טוהר הבחינות משימה חינוכית, ערכית ומוסרית, שהמערכת כולה נקראת להיערך להצלחתה.

באחריות הנבחן/ הנבחנת לשמור על טוהר הבחינות בהתאם לכללים ולהנחיות בעל פה ובכתב על גבי שאלון הבחינה ועל ידי אחראי/ת הבחינה.

בהצלחה!

- כל הזכויות שמורות למשרד החינוך -

בס"ד

מבנה התלקיט ומפתח הערכה:

8 יחידות בחינה

חלק א' – מבוא לתושב"ע

יחידה – 1 הכרת ספרות הקודש

יחידה – 2 התמצאות במבנה דף הגמרא

יחידה – 3 מושגים בגמרא

חלק ב' - סוגיות

יחידה - 4 פסולה - תקנתא

יחידה – 5 סוכה הגבוהה מעשרים אמה

יחידה – 6 מחלוקת חכמים ור' יהודה

יחידה – 7 מיעוט גובה הסוכה

יחידה – 8 מבחן מסכם

כל 8 החלקים בתלקיט הם חובה.

מפתח הערכה:

יחידה 1-.....8 נקודות

יחידה 2-.....8 נקודות

יחידה 3-.....8 נקודות

יחידה 4-.....14 נקודות

יחידה 5-.....14 נקודות

יחידה 6-.....14 נקודות

יחידה 7-.....14 נקודות

יחידה 8- מבחן מסכם.....20 נקודות

סה"כ.....100 נקודות

בס"ד

מבוא לתושב"ע

יחידה 1

הכרת ספרות הקודש

1. גש לארון ספרים שבביתך **ורשום** שלוש מסכתות מכל אחד מששת סדרי המשנה?

- א. זרעים _____
- ב. מועד _____
- ג. נשים _____
- ד. נזיקין _____
- ה. קדשים _____
- ו. טהרות _____

2. **סדר** את התקופות על פי הרצף הכרונולוגי **וכתוב** שם של דמות או ספר שנכתב באותה

תקופה?

- _____ אחרונים
- _____ נביאים
- _____ אמוראים
- _____ אנשי כנסת הגדולה
- _____ גאונים
- _____ ראשונים
- _____ תנאים

בס"ד

יחידה 2

התמצאות במבנה דף הגמרא

1. **פתח** גמרא מסכת סוכה דף ג' ע"א וכתוב את כל המדורים המובאים מסביב לגמרא?

2. **הסבר** למה מיועד אחד המדורים שכתבת בסעיף הקודם? (לא רש"י ותוספות)

3. במשנה יש כמה דינים העוסקים בהכשר סוכה,

כתוב באיזה חלק וסימן בשולחן ערוך נמצאים דינים אלו?

4. **הסבר** את המושגים הבאים:

א. תנן _____

ב. איתמר _____

ג. מיתיבי _____

ד. דילמא _____

ה. תיקו _____

ו. תיובתא _____

יחידה 3

מושגים בגמרא

דף ה ע"א – ע"ב

ותניא ר' יוסי אומר מעולם לא ירדה שכינה למטה ולא עלו משה ואליהו למרום שנאמר השמים שמים לה' והארץ נתן לבני אדם ולא ירדה שכינה למטה והכתיב וירד ה' על הר סיני למעלה מעשרה טפחים והכתיב ועמדו רגליו ביום ההוא על הר הזיתים למעלה מעשרה טפחים ולא עלו משה ואליהו למרום והכתיב ומשה עלה אל האלהים למטה מעשרה והכתיב ויעל אליהו בסערה השמים למטה מעשרה והכתיב מאחז פני כסא פרשז עליו עננו ואמר ר' תנחום מלמד שפירש שדי מזיו שכינתו ועננו עליו למטה מעשרה מכל מקום מאחז פני כסא כתיב אישתרבוני אישתרבב ליה כסא עד עשרה ונקט ביה בשלמא ארון תשעה דכתיב ועשו ארון עצי שטים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קומתו אלא כפורת טפח מנלן דתני רבי חנינא כל הכלים שעשה משה נתנה בהן תורה מדת ארכן ומדת רחבן ומדת קומתן כפורת מדת ארכה ומדת רחבה נתנה מדת קומתה לא נתנה צא ולמד מפחות שבכלים שנאמר ועשית לו מסגרת טפח סביב מה להלן טפח אף כאן טפח ונילף מכלים גופייהו תפשת מרובה לא תפשת תפשת מועט תפשת ונילף מציץ דתניא אציץ דומה כמין טס של זהב ורחב ב' אצבעות ומוקף מאזן לאזן וכתוב עליו ב' שיטין יו"ד ה"א מלמעלה וקדש למ"ד מלמטה וא"ר אליעזר בר' יוסי אני ראיתיו ברומי וכתוב עליו קדש לה' בשיטה אחת דנין כלי מכלי ואין דנין כלי מתכשיט ונילף מזר דאמר מר זר משהו דנין כלי מכלי ואין דנין כלי מהכשר כלי אי הכי מסגרת נמי הכשר כלי הוא מסגרתו למטה היתה הניחא למאן דאמר מסגרתו למטה היתה אלא למאן דאמר מסגרתו למעלה היתה מאי איכא למימר האי הכשר כלי הוא אלא דנין דבר שנתנה בו תורה מדה מדבר שנתנה בו תורה מדה ואל יוכיחו ציץ וזר שלא נתנה בהן תורה מדה כלל רב הונא אמר מהכא על פני הכפורת קדמה ואין פנים פחות מטפח ואימא כאפי דבר יוכני תפשת מרובה לא תפשת תפשת מועט תפשת ואימא כאפי דציפרתא דזוטר טובא אמר רב אחא בר יעקב רב הונא פני פני גמר כתיב הכא אל פני הכפורת וכתוב התם מאת פני יצחק אביו

עיין בקטע הגמרא המובא לפניך :

1. **העתק** את שמות התנאים המובאים בקטע זה?

2. **העתק** את שמות האמוראים המובא בקטע זה?

3. **חפש** בקטע זה מילת פתיחה למקור מדברי תנאים?

4. **מצא** מילת פתיחה לקושיא?

5. **מצא** מילת פתיחה לתרוץ ?

6. **מצא** אחד משלוש עשרה מידות שהתורה נדרשת בהם?

חלק שני יחידה-4 פסולה – תקנתא

עין משפט
נר מצוה

ב.

סוכה פרק ראשון סוכה

נסורת הש"ס

א א מ"י פ"ד הולכות
סוכה הלכה א סוכה
עשין מנ טושיע א"מ ס"י
מרגל סוף א:
ב ב מ"י שם טושיע שם
סוף א:
ג ג מ"י שם הלכה ב סוכה
שם טושיע א"מ סוכה
מרגל סוף א:
ד ד מ"י שם פ"ד הלכה
י"ט וסמך שם טושיע
א"מ ס"י מרגל סוף א:
ה ה מ"י פ"ד הולכות
סוכה הלכה י"ד סוכה
עשין דרכנ א טושיע א"מ
ס"י שם סוף א:
ו ו מ"י פ"ד הלכה
הלכה ה סוכה עשין מנ
ש"י א"מ סוכה מרגל
סוף א:
ז ז מ"י פ"ד הולכות
סוכה הלכה י"ד סוכה
עשין דרכנ א טושיע א"מ
ס"י שם סוף א:
ח ח מ"י פ"ד הולכות
סוכה הלכה י"ד סוכה
עשין דרכנ א טושיע א"מ
ס"י שם סוף א:
ט ט מ"י פ"ד הולכות
סוכה הלכה י"ד סוכה
עשין דרכנ א טושיע א"מ
ס"י שם סוף א:

רבינו חננאל

סוכה שהיא גבוה מעשרים
אמה פסולה וד' יתורה
מכשיר, והנן בירובין
מכר שהוא גבוה מעשרים
אמה יסעט מאי שניא
מכר וקניי תקנתא,
כלומר יסעט זה הנוכה,
יורד הקורה לסטה
משערים אמה ויתקן
המכר והנוכה, ולגבי
סוכה תני פסולת, לחני
נמי גבי סוכה יסעט.
ושנין סוכה שפסולתה
בנוכה מראוייתא, תפשי
מילה, תני פסולה, מכר
שהוא מוכרנ כו' ואז
לכאז מנין כי הנוכה
מוסל בסוכה, רבה אמר
מא, למען ידעו דורותיכם

סוכה, מאי שניא גבי סוכה דתני פסולה ומאי שניא גבי סוכה דתני תקנתא, והא דלא פריך מאי שניא גבי הדם דתני פסולה ותקנתא דתני כפרק לולב הגזול (לקמן דף נב:) או שהיו ענביו מרובין מעלי פסול ואם ימעטן כשר דלא פריך אלא מסוכה ומצו שדינן שיהיו לענין גבוה ושניה לשון משננו ועוד דגבי הדם אלטרין למיטני תקנתא דס"ד אמיתא כיון שידגדלו כפסול מו לית ליה תקנתא: **דאורייתא תני פסולה**, דאי הוה תני ימעט חיישין דילמא טעי איניש לומר ימעט לכחילה ודיעבד כשרה ודקדק כלשונו דלמא אחי לדי אסורא דאורייתא ותני פסולה אע"ג דלא הוי ליטנא מעליא כמו ימעט אלב צמדי דרכנ לא חייש ונמא ימעט שהוא ליטנא מעליא דלאשכחן גריש פסחים (דף ג.) שעקס הכתוב כמה אומות שלא להוליא דבר מגוה מפיו וצקוטרם לא פירש כן אי נמי יס לומר כלשון ימעט משמע חומרא דרכנ בעלמא ופסולה משמע דאורייתא וצפרק כמה מדליקין (שם דף כג.) דלמרינן גר חטטה שהיחה למעלה מעשרים אמה פסולה כסוכה וכמבוי אגב דתנן כסוכה נקט נמי גבי גר חטטה פסולה א"י אי הוה תני ימעט הוה משמע כמות שהיחה מדלקת ופסילנה חס אינו למאן דלמא הדלקה עושה מזה ואפי' למ"ד הנחה עושה מזה חיישין דהרואה אומר לזורעו הוא מדליקה דלמרינן גבי הדליקה צננים והניחה צחץ:

א"ש הוא גבוהה למעלה מעשרים אמה פסולה ורבי יהודה מבשיר ושאניה גבוהה עשרה טפחים יושאין לה (שלשה) דפנות יושחמיה מרובה מצלתה פסולה: **גמ'** תנן התם (מבוי שהוא גבוה מעשרים אמה ימעט רבי יהודה אומר אינו צריך מאי שניא גבי סוכה דתני פסולה ומאי שניא גבי מבוי דתני תקנתא סוכה דאורייתא אימא בדאורייתא נמי תני תקנתא מהו סוכה (דנפיש מיליה תני תקנתא מנה"מ מ"אמר רבה דאמר קרא ילמען ידעו דורותיכם כי בסוכות הושבתי את בני ישראל עד עשרים אמה אדם יודע שהוא דר בסוכה למעלה

סוכה, ורבי יהודה מכשיר. בגמרא (מפרש פלוגמיהו: ושאינה גבוהה עשרה טפחים. בגמרא (מפרש טעמא: שלש דפנות נמי בגמרא (ילף לה: ושחמשה מרובה מאלסה. המועט בטל ברוב והרי הוא כמו שאינו ועל שם הסך קרויה סוכה: **גמ'** מבוי **שניא גבוה**, מבוי שהוא סתום משלש דרכין וראשו פתוח לרשות הרצים ותצורות פתוחות לו ויואלות ואלות לרשות הרצים הרי הוא רשות היחיד לגבי תצורות ואסרו חכמים להוליא מרשותו לרשות חצירו כלל עירוב להשתתף כל התצורות כפת או צינן ולהניח השיתוף בלחם מן התצורות. ולפי שאין לו מחילה רביעית וקרוי הוא להיות דומה לרשות הרצים הכריכו היכר בראשו הפתוח לרשות הרצים או למי זקוף או קורה מכותל לכותל ואם גבוהה הקורה מעשרים אמה: **ימעט**, יספיל: אינו לרץ. והתם מפרש טעמא: **סוכה מדאורייתא**, דעשרים אמה דילה ילפינן מדאורייתא וקודם שנשנית המשנה נאמרה שיעורה מסוין: **פני פסולה**, שייך למיטני זה לשון פסול כלומר לא נעשית כמורה והלכה: **מבוי**, דטליה מדרכנן דמדאורייתא סגי ליה בשלש מחילות ואינו צריך לקורה זו אלא מדרכנן: **פני פסולה**, דלא שייך למיטני זה לשון פסול דמאן פסלה קודם שנשנית משנה זו הרי היא חתלת הוראמו ומלמנו: ואיניעים

1. מהם ארבעת הפסולים בסוכה הכתובים במשנה?

2. הסבר בלשונך מה הוא מבוי?

3. עיין ברש"י ד"ה מבוי והסבר מדוע צריך לשים קורה מעל מבוי?

4. עד איזה גובה מותר לשים את הקורה שמעל למבוי? פרט את המחלוקת

בס"ד

"מאי שנא גבי סוכה דתני פסולה, ומאי שנא גבי מבוי דתני תקנתא"

5. **באר** מה קשה לגמרא מכך שכתוב במשנה סוכה למעלה מעשרים אמה פסולה?

"סוכה דאורייתא - תני פסולה, מבוי דרבנן - תני תקנתא. ואיבעית אימא: בדאורייתא נמי תני תקנתא. מיהו, סוכה דנפיש מילתה - פסיק ותני פסולה, מבוי דלא נפיש מיליה - תני תקנתא."

6. **הסבר** את התירוץ הראשון של הגמרא על פי פירוש רש"י?

7. **הסבר** את התירוץ השני של הגמרא על פי פירוש רש"י?

8. **האם** בדין דאורייתא התנא כותב לשון תקנתא?

עיין בתוספות ד"ה סוכה

9. **"והא דלא פריך מאי שנא גבי הדס דתני פסולה ותקנתא" באר קושיית תוספות?**

10. **כיצד מתרץ תוספות קושיא זו?**

11. **" נר חנוכה שהניחה למעלה מעשרים אמה פסולה כסוכה וכמבוי"**

מה קשה על מימרא זו על פי מה שלמדת ?

12. **עיין בתוספות ד"ה דאורייתא והסבר** את התירוץ השני של תוספות?

יחידה 5

סוכה הגבוהה מעשרים אמה

גם זה שמימינו
הענין סוכה ששילוחה
בטבת מדאורייתא, תפישי
כחילה, ותי פסולת, מבני
שואר מירובין כו', ובא
לפני מין כי הנזבה
פוסל בסוכה, רבה אמר
הוא, למען ידעו דורושיכם
כי בסוכות הושבת את
בני ישראל, כל סוכה
שענה ידעה דהאי סוכה
דמזוה חיה, אינה סוכה,
אדם יודע שור בסוכה
דלא שלטא ביה שינא,
לפיכך פסולת, ודי דירא
דאמר (א' מירובין) וסוכה
היה לכל יוסם מחורב
ונו', ותי (כי בסוכות)
הושבת את בני ישראל,
ולמכלה מעשרין (אמר)
אין אדם יושב בכל סוכה
אלא בעל דפנות, ודחי
אבי אלא שנתה סוכה
שאין החמה וזרחת בנן
עשרות קרית, אם עשה
סוכה כסוס שאין שם
החם דל עשרות קרית
הכנסת החמה תפסא
הסכך במסך אחי חורק
החם הפסוק שחור חתם
הסכך כי הוא סביב,
רבה אמר מדריבין בסכת
החם שבת ימים, ו'
ימים בלתי, שבת ימים
דירא שרא ענין, ולמכלה
עשרים אמה דירא דירא
קבע דירא ותי דירא
לא דרביי איתעין דירא
ערא אצ"ג דרביי לה
מין דירא קבע כשדור,
א' כי נקפ פניו מני
ההפך בספרים סא פ"ס
הפסוק.
כ' נפלה דמלת וז' מחמת.

מי היה תני ימעט היה משמע כמות
שהיה מדלקת יספילה וזה אינו למלא
דאמר הדלקה עושה מזה ואפי' למ"ד
הנחה עושה מזה חיישין דהרואה
אומר לזרכי הוא מדליקה כדאמרין
גבי הדליקה פנים והניחה בחוך:
אמר רבה אמר קרא למען ידעו
כו' קת קשה לישנא קת
דגריש עירובין (דף ג.) גבי מקל
סוכה בחוך עשרים דאמר רבה הסוכה
פסולה ה' שלטה בה עינא כיון דלון
חללה עשרים ורבה גרס התם כי
הכא דהא רבא פליג גרס ואמר זה
הוא כשר חלל סוכה מן חלל מבוי תנן
זה לומר דהא מפרש התם טעמא
משום דסוכה דבידית קא הוי לא קא
מדנר ויחמין דמשמקיל למתח
עוני הסכך הנכנס לתוך עשרים
וקיימא טולא למעלה מעשרים ורבינא
נמי דמשני סוכה דאורייתא אחמירו
בה רבנן מ"מ משמע דמדאורייתא
כשרה: ב' עבד דהא דירא קבע
שפיר דבי, דאע"ג דש לפיר קת
בדירה שאינה ראויה אלא לנצטת
למעוטי קבע משמע ליה קרא דאחא
לשעורא לאורוי קן מדת גובהה כלי
בסוכה שאפשר לעשות עראי וא"ת
וכיון דלא חיישין אלא ששהא ראויה
לעשותה עראי ואע"פ שעושה אותה
קבע א"כ אמאי אמר (תענית דף ג.)
גשמים סימן קללה נחם והלא יכול
לומר דאסור משום גזרת מקרה כי היכי דאמר לקנן צפירקין
(דף יד.) גבי פלוגתא דר"מ ורבי יהודה דמסקנן בנסרין דאי
מכשרת בהו אחי למימר מה לי למסך בזה מה לי לישב תחת מקרה
ביתו וביתו ודאי פסול מדאורייתא דסוכה אמר רחמנא ולא ביתו
של כל ימות השנה מ"מ כיון דלא אסור אלא מדרבנן לא שייכא
למימר שהגשמים סימן קללה וי"ל דנהי דלא חיישין בדפנות אי
עבדי להו קבע מ"מ בנסכה שעיקר הסוכה על שם הסכך לא
מיתבשרה עד דעבדי לה עראי ומה"ט נמי ניתא לרבי זירא דדרש
מדכתי' וסוכה שהיה ללל הא כתי' נמי מורס וממטר ויניעו נמי שלא ירדו גשמים למכא אלא ודאי משום דבעין בנסכה עראי וא"כ הוה ליה קבע:
כרבי

י(דנפיש מילתה) פסוק ותני פסוקה מבוי
דלא נפיש מיליה תני תקנתא מנה"מ "אמר
רבה דאמר קרא למען ידעו דורושיכם כי
בסוכות הושבת את בני ישראל עד עשרים
אמה אדם יודע שהוא דר בסוכה למעלה
מעשרים אמה אין אדם יודע שדר בסוכה
משום דלא שלטא בה עינא רבי זירא אמר
מהבא: וסוכה תהיה לצל יומם מחורב עד
עשרים אמה אדם יושב בצל סוכה למעלה
מעשרים אמה אין אדם יושב בצל סוכה
אלא בצל דפנות א"ל אביי אלא מעתה
העושה סוכתו בעשרות קרנים הכי נמי
דלא הוי סוכה א"ל התם דל עשרות קרנים
איכא צל סוכה הכא דל דפנות ליכא צל
סוכה ורבא אמר מהבא: ובסוכות תשבו
שבעת ימים ואמרה תורה כל שבעת הימים
צא מדירת קבע ושב בדירת עראי עד
עשרים אמה אדם עושה דירתו דירא עראי
למעלה מעשרים אמה אין אדם עושה
דירתו דירא עראי אלא דירא קבע א"ל אביי
אלא מעתה עשה מחיצות של ברזל וסיכך
על גבן הכי נמי דלא הוי סוכה א"ל הכי
קאמינא לך עד כי' אמה דארם עושה דירתו
דירא עראי כי עבדי ליה דירא קבע נמי נפיק
למעלה מב' אמה דארם עושה דירתו דירא
קבע כי עבדי ליה דירא עראי נמי לא נפיק
כולהו

לקבוע הנסרים במסמרים שלא ירדו גשמים בסוכה ואפילו מימני
לומר דאסור משום גזרת מקרה כי היכי דאמר לקנן צפירקין
(דף יד.) גבי פלוגתא דר"מ ורבי יהודה דמסקנן בנסרין דאי
מכשרת בהו אחי למימר מה לי למסך בזה מה לי לישב תחת מקרה
ביתו וביתו ודאי פסול מדאורייתא דסוכה אמר רחמנא ולא ביתו
של כל ימות השנה מ"מ כיון דלא אסור אלא מדרבנן לא שייכא
למימר שהגשמים סימן קללה וי"ל דנהי דלא חיישין בדפנות אי
עבדי להו קבע מ"מ בנסכה שעיקר הסוכה על שם הסכך לא
מיתבשרה עד דעבדי לה עראי ומה"ט נמי ניתא לרבי זירא דדרש
מדכתי' וסוכה שהיה ללל הא כתי' נמי מורס וממטר ויניעו נמי שלא ירדו גשמים למכא אלא ודאי משום דבעין בנסכה עראי וא"כ הוה ליה קבע:

מבוא רש"י
דירא דאמר קתא, דתי ימעט
ולל סא פסול, ויניעו
ג. סוכה דאורייתא,
דעמל דירא דאורייתא
דאורייתא, חמלן ידעו
דורושיכם (שם), תני
פסולת, סוכה ורבה
דמזוה חיה ויניעו מזה ו'
וזה נכנסים למסך קן שם
לא שיה קן פסולה, שין
למזוה חיה לכן פסולת
ואף על גב דהתם חיה
חמלן, כל מה דלא
תתקן לה אפיקא פסולה
(שם), סוכה דרבנן, דלא
עיקר דרבנן סא לא
שין למימר חיה לכן
פסולת, סוכה לכן חמלן
להלחן עיקר מני
וחמלן וזה פסול שין
למזוה חיה לא חידושין
רבנן שיעוריה הכי דלמני
סא לא שיה קן פסול (שם),
דאורייתא, נמי תני
חמלן (שם), פסוק ותני
מילתא, דקמי ופסול לה
שם דמזוה חיה ויניעו
עשה ותפסחה מורס
פסולת, דשפא מני סיל
ומי לו סוכה חמלן
דלי הוא תני חמלן
לא הוי חמלן, דשפא לא
ולתפסחה, דשפא לא
שם דמזוה חיה למימר
קשה לה דקין, ופסולה
גובהה נמי למימר עבדי,
ובספחה מורס חמלן
יסיק, כל סוכה חמלן
מר (פסוקים ג.) לישל
קתא (שם) ג. דל,
סוכה (שם) ג.

1. "סוכה הגבוהה מעשרים אמה פסולה ור' יהודה מכשיר"

הסבר בלשונך את שלושת הנימוקים לדעת תנא קמא:

א. הנימוק של רבה.

ב. הנימוק של רבי זירא .

ג. הנימוק של רבא .

בס"ד

2. **צטט** את הפסוקים שממנו למדו האמוראים את טעמם **והסבר כיצד?**

3. **הסבר בלשונך** מה הקשה אביי על ביאורו של ר' זירא?

4. **צטט והסבר** את תשובת ר' זירא על קושיית אביי?

5. **הסבר בלשונך** מה הקשה אביי על ביאורו של רבא?

6. **כיצד** רבא מסביר את החילוק בין סוכה שמחיצותיה ברזל, לסוכה הגבוהה מעשרים אמה?

מסורת הש"ס

סוכה פרק ראשון סוכה

ב: רבינו חננאל

(א) [מסופר] רבי' (ב) [שבת טז: ושם נסמך] (ג) [נתיב פורמא לין לו] מוכן ואלו יל' נמי לא שלטו בה' (ד) נספח טקס: נמי, (ה) [נתיב טקס] שבת (ו) [שבת וספד] (ז) [שבת וספד] (ח) [שבת וספד] (ט) [שבת וספד] (י) [שבת וספד] (יא) [שבת וספד] (יב) [שבת וספד] (יג) [שבת וספד] (יד) [שבת וספד] (טו) [שבת וספד] (טז) [שבת וספד] (יז) [שבת וספד] (יח) [שבת וספד] (יט) [שבת וספד] (כ) [שבת וספד] (כא) [שבת וספד] (כב) [שבת וספד] (כג) [שבת וספד] (כד) [שבת וספד] (כה) [שבת וספד] (כו) [שבת וספד] (כז) [שבת וספד] (כח) [שבת וספד] (כט) [שבת וספד] (ל) [שבת וספד]

הנהגות הב"ח
(א) רש"י ד"ה מאלו דלא
(ב) רש"י ד"ה מאלו דלא

כונסו. הך אמוראי: **כרס לא אמרי**. דיליף מלמען ידעו: **הסוא**. לאו ידיעה דשיבת סוכה קא אמר אללא ידיעות דורות הבאין היקף סוכות ענני כבוד הנעשה לאבות: **לימוס המשיח**. אומס סוכות יהיו לאל לעונג ולמסמור אלל סוכת מצוה אינה לאל: **פרסי**. דאין שס סוכה אללא העשויה לאל דהיא דיומס המשיח משום דעשויה לאל קרויה סוכה: **משום קושיא דאני**. דעשה מחלות של כרסל ושיעור לא משמע להו הוילי וקרא ללו דוקא עראי נקט לא ילפינ מוניה שיעורא: **כמאן**. מהקן אמוראי דלעיל אולא הך כו: **מחלקס**. דר' יהודה וריבן:

כרבי וירא לא אמרי. הך דלא קאמר משום קושיא דאני דקאמר על רבא משום דרבי וירא שני לאני שפיר: **ובין דרפנות מניעות לסבך מישלם שלטא ביה עינא**. ולא דמי לגר חנוכה וקורת מגוי דלא חשיב היכר למעלה מעשרים

אע"פ שהקורה על גבי כתלים דהתם קורה טפח לא שליט נה עינא כמו נקודה דרחנה טובה: **יש בה יותר מארבע אמות אפילו למעלה** מעשרים בשירה. לנסוף מסוף דרכ הונא סבר מראשו ורובו ושלחנו עד ד' אמות פליגי יותר מד' אמות כשרה ומינה וכו' נכשיר נרמס משהו ימר

כולהו הני אמוראי כרס לא אמרי משום דרבי וירא להו מרהאי ידיעה וכתב בה קרא. ליתא ידיעה למאן דיתוב בסוכה דרין הוושב שיעור ידיעתו כי יושב בסבך של אומס סוכה, אלא ידיעה לדורות, כלומר הדורות הבאין כיון שדאין שיעור סוכות ומניחין בית דירה, דושבין בימות התג בסוכה, שואלין מפני מה עושין כן ומניחין להן אבותיהם עשה יציאת מערים. וד' וירא סוכה

7. **הסבר מדוע** כל אמורא אמר את טעמו ולא הסכים עם הטעמים של החולקים עליו?

יחידה 6 באיזה אופן נחלקו חכמים ור' יהודה

הגהות הב"ח
(א) רש"י ד"ה כמאן דלא
כד"ה ס"ה ד"ה ראשון
והנה:

גליון הש"ס

גמ' א"י פקעה בחילוני
הסולתה בין מיתוין דף
ז' ע"ה מדיה מיל
והנה: שם מיתוין הוא וסודו:
שם מיתוין הוא וסודו:
שם מיתוין הוא וסודו:
שם מיתוין הוא וסודו:
שם מיתוין הוא וסודו:
שם מיתוין הוא וסודו:
שם מיתוין הוא וסודו:
שם מיתוין הוא וסודו:
שם מיתוין הוא וסודו:
שם מיתוין הוא וסודו:

כמאן. מהך אמוראי דלעיל אולא הכ
כו': מחלוקת. דר' יהודה ורבנן:
משלט שלטא דה עינא. דרך דפנות
דאי טעמא משום ערפי הולא או משום
לל דפנות מניעות לסך אמאי מודו
רבנן: ה"ג מחלוקת בשאין דה אלא
ארבע אמות על ארבע אמות אכל
יש דה יוסר כו': משום לל דאי
משום משלט עינא דטפי מד' אמות
ו פורמא לל שלטא דה עינא: הכי
גרסינן מחלוקת בשאינה מחזקת אלא
כדי ראשו כו'. ואם מחלוקת קשיא דרב
אדרב אמוראי גינהו ואליינא דרב:
(ה) כמאן דלא נח. מהך דלעיל
דמפרשי טעמא דעשרים אמה דאי
משום משלט עינא דשיעורא דיותר
מכדי ראשו ודיוו ושלחנא (נמי) לא שלטא
ולל נמי לייסא ומחלוקת קבע נמי בעינא:
ראשו ודיוו. דרך קטורת דהסינא
היתה על מטות ומסוכין על לל שמאלס

לצל יומם שמעת מינה תרתי כרבא נמי
לא אמרי משום קושיא דאביי כמאן אולא
הא דאמר ר' יאשיה אמר רב מחלוקת בשאין
דפנות מניעות לסך אבל דפנות מניעות
לסך אפילו למעלה מעשרים אמה כשרה
כמאן כרבה דאמר משום דלא שלטא בה עינא
וכיון דדפנות מניעות לסך משלט שלטא
בה עינא כמאן אולא הא דאמר רב הונא
אמר רב מחלוקת בשאין בה אלא ארבע
אמות על ארבע אמות אבל יש בה יותר
מארבע אמות על ארבע אמות אפי' למעלה
מעשרים אמה כשרה כמאן כרבי זורא דאמר
משום צל הוא וכיון דרוחא איכא צל סוכה
כמאן אולא הא דאמר רב חנן בר רבה אמר
רב מחלוקת בשאינה מחזקת אלא כדי ראשו
ורובו ושולחנו אבל מחזקת יותר מכדי ראשו
ורובו ושולחנו אפי' למעלה מעשרים אמה
כשרה כמאן דלא נח. דמפרשי טעמא דעשרים אמה דאי
משום משלט עינא דשיעורא דיותר
מכדי ראשו ודיוו ושלחנא (נמי) לא שלטא
ולל נמי לייסא ומחלוקת קבע נמי בעינא:
ראשו ודיוו. דרך קטורת דהסינא
היתה על מטות ומסוכין על לל שמאלס

ד' אמות פליגי יוסר מד' אמות כשרה
ומינה וכו' נכשיר נרמזה משטו יתר
מד' אמות אס היתה גבוהה מעשרים
אפילו טוכה הא ודאי אין כאן לל סוכה
ויו"ל דלעולם דרך הרוחב לפי הגובה
לפי חשטון ד' אמות לעשרים אי נמי
קיס להו לרבנן דאפילו גבוהה אלק
אי אפשר שלא יהא כאן לל סך
פורמא אס היתה רחבה יותר מד'
אמות כדלשכחן בפרק יו"ט (ויו"ט דף
פ:) גבי כותבת הגסה דמיימנא דעמא
דלמרינן כולי עלמא טוכה עוג מלך
הנשן פורמא: כרבי זורא דאמר
משום צל. אכל כרבה דאמר משום
מישלט עינא לא דאפילו רחבה טוכה
לא שלטא דה עינא:
כמאן דלא נח. דמפרשי טעמא דעשרים אמה דאי
משום משלט עינא דשיעורא דיותר
מכדי ראשו ודיוו ושלחנא (נמי) לא שלטא
ולל נמי לייסא ומחלוקת קבע נמי בעינא:
ראשו ודיוו. דרך קטורת דהסינא
היתה על מטות ומסוכין על לל שמאלס

עשין כן ומידין לכן
אבותיהם משה יצא
מצרים. ודרי זורא סוכה
לימות המשיח דא. כלומר
ישיבת ישראל בשלה כלי
פוד, או אפילו במדבר
במקום שאין שם לא חומה
ולא עיר. ואין חוששין
אלא לחמה או לזרע
סור, וסוכה על ולמחמה
די, ולא לזרע סוכה דין
סוכה של מצות. ומשני
ר' זורא אי הכי לביהוב
חופה כלשון כסוד, כלומר
דבר הסכנה והמסוכין
השטח חסן הסוד, אמאי
כתיב כלשון סוכה, ללמדך
כי דם סוכה של מצות
בעינן זה הוא כמחנה.
(מכאן) נמי לא
אמר משום קושיא דאביי
כו'. הא דאמר ר' יאשיה
דמפרשי טעמא דעשרים אמה דאי
משום משלט עינא דשיעורא דיותר
מכדי ראשו ודיוו ושלחנא (נמי) לא שלטא
ולל נמי לייסא ומחלוקת קבע נמי בעינא:
ראשו ודיוו. דרך קטורת דהסינא
היתה על מטות ומסוכין על לל שמאלס

1. סמן בקטע הנ"ל סימני פיסוק (נקודה, פסיק ? סימן שאלה : נקודתיים)

2. באיזה מקרה חולקים תנא קמא ור' יהודה לפי רבי יאשיה?

3. הסבר מדוע שיטת רבי יאשיה היא כשיטת רבה?

4. באיזה מקרה חולקים תנא קמא ור' יהודה לפי רב הונא?

5. באיזה מקרה חולקים תנא קמא ור' יהודה לפי רב חנן בר רבה?

6. תאר סוכה אחת שגבוהה מעשרים אמה וכשרה אף לדעת תנא קמא, לדעת אחד האמוראים?

7. הסבר מדוע הסוכה שתיארת כשרה?

יחידה 7

מיעוט גובה סוכה

חצר: יהיתה גבוהה מעשרים אמה ובא
למעטה בכרים וכסתות לא הוי מיעוט

עין משפט
נר מצוה

ד.

סוכה פרק ראשון סוכה

מסורת הש"ס

בר א מ"י פ"ד מהל'
סוכה ה"י י"ג טושי"ב
א"ח ט"י תל"ג פ"ד:
בה ב מ"י שם וסמג עשין
פ"ב וטושי"ב שם
ומ"י פ"ד מהל' סוכה
מת הלכה ג:
בז ג מ"י פ"ד מהלכות
סוכה הלכה י"ג וסמג
וטושי"ב שם סוף כ:
בז ד מ"י פ"ה שם הלכה
ז טושי"ב שם סוף
ט:
בה ח מ"י פ"ד שם הלכה
יד טושי"ב שם סוף
ה:
בז ו מ"י שם טושי"ב שם
סוף ו:
ל ז מ"י שם טושי"ב שם
סוף ז:
לא ח מ"י שם הלכה טו
טושי"ב שם סוף י:

רבינו חננאל (ומשק)
וביטול, מכלל דהתא
לא בטל. היתה גבוהה
מב' אמה והוצין יורדין
לתוך כ' רואים אם צולת

ואע"ג דבטלינהו במל"ה דעתו אצל ב"א אדם. לא דמי לארנקי דפ'
חלון (עירובין דף עט.). דליכא למאן דאמר דאפילו ארנקי
מבטל איניש: ב"ת שמיאלאהו תבן או צרורות וביטלו במל"ה. כך
היא הגירסא בכל הספרים כאן ובפרק חלון (שם דף עח.) דמיימי לה
אמתימין דחריץ שנין שתי חצירות
מל"ה קש או תבן מערבין שנים ואין
מערבין אחד מל"ה עפר או מל"ה
לרורות מערבין אחד ואין מערבין
שנים והיא משנה במסכת אהלות
פט"ו ולא כתב שם תבן אלא עפר
או לרורות ומשום דמיימי לה הכא
ובעירובין אסבן טעו להגיה הספרים
תבן במקום עפר ולא גרסינן נמי
במסכת אהלות וביטלו בטל אלא
טומאה בוקעת ועולה טומאה בוקעת
ויורדם והיא היא דהא כהא תליא
אלא שדך הש"ס לקצר משניות של
סדר טהרות כשמציאם ואין [לומר]
דך דמיימי [הכא] כרייתא היא
דאין לו להציא מן הכרייתא כיון
שיכול להציא מן המשנה וזה לשון
המשנה צית שמיאלאהו עפר או לרורות

ואע"ג דבטלינהו. לכל שנעה בטלה דעתו אלל כל אדם ואין ביטולו
ביטול: תבן וביטולו. בפיו לשנעה: תבן ואין עמיד לפוטו. ולא
יטעך לפוטו כל ימי החג ומיהו לא בטלו ממש בפיו: או עפר.
תבן זו סתם ואין ידוע אם עמיד לפוטו או לא: מחלוקת ר' יוסי
כו'. וכן עפר ואין עמיד לפוטו יש
זו מחלוקת דבטל לר' יוסי מסתמא
ואפי' לא בטלו בפיו ולרבנן לא בטלו.
והא דנקט עפר סתם משום כחו
דר' יוסי דאפי' סתם דלא ידיע אי
עמיד לפוטו אי לא אמר דבטיל אכל
תבן ראוי לכהנה ולהסקה או לטיט
הלך סתמיה לא בטיל אפילו לרבי
יוסי: הכי גרסינן צית שמיאלאהו תבן
או לרורות וביטולו. ולענין אהלות
תבן דטומאה שיש לה אהל חלל טפה
איה בוקעת למעלה מן הגג אכל
טומאה רלויה שאין לה חלל טפה
הימנה לגג שכנגדה עד לרקיע
טומא בוקעת ועולה וכן הלכה למשה
מסיני. והלכך צית שיש זו מת או
כית מן המת ומיאלאהו תבן או
לרורות וביטולו הויין רלויה ובוקעת

(א) נכרסת לה: פסחים
מד. ג עירובין פ"ח:
א"ח ט"י תל"ג פ"ד:
ג) נוספתה דהלכות
פט"ו ה"ה עירובין פ"ג.
ד) לקמן ח.

גליון הש"ס

תוס' ר"ח הוצין וכו'
מפ"ק בור"י ס"ב כ"ה.
ע"י לקמן דף ט ע"ב תוס'
ד"ה הא קא מתקרי:

מסכת רש"י

בית. שטוחות מת כחוט
ומיאלאה עפר או לרורות
וביטלו מבטל הוי טומאה
רלויה שאין לה אהל
למטה ובוקעת ועולה עד
לרקיע והמאהיל על הגג
טומא וכל טומאה שאין
לה אהל טפה בוקעת
ועולה עד לרקיע כדלמך
נכרסת בפרק מי שמתו
(עירובין פ"ח). לא ביטלו
לא. בטל ואין הסתמא

"הייתה סוכתו גבוהה מעשרים אמה ובא למעטה":

1. מה הדין אם מיעט גובה הסוכה בכרים וכסתות, ומדוע?

2. מדוע לא מועיל ביטול בכרים וכסתות?

3. "מיעט גובה הסוכה בתבן":

א. באיזה אופן הסוכה כשרה?

ב. באיזה אופן היא פסולה?

ג. באיזה אופן יש מחלוקת?

בס"ד

4. "בית שמילאו תבן או צורות"

עיין ברש"י ד"ה בית שמילאו והסבר :

א. מה הנושא של משנה זו?

ב. מהי טומאה רצוצה ועד היכן מטמאה?

ג. מה המקור לדין זה?

"סוכה הגבוהה מעשרים אמה ו'הוצין' יורדים לתוך כ' אמה"

5. מה הדין בסוכה זו והסבר מדוע?

"סוכה הגבוהה מעשרה טפחים והוצין יורדים לתוך עשרה – סבר אביי למימר אם חמתם מרובה מצילתם כשרה"

6. הסבר מדוע אביי חשב לומר כך?

7. באר מה סובר רבא בסוכה זו ?

איצטבא ודופן עקומה

דופן נ' נכיתה מן הכריתים כיון
שיכול להניח מן המשנה חס' לשון
המשנה בית שמילא עפר או נדרות
ויטעלו וכן כיון של מנאח וכל של
נדרות אפי' בגלו של עין אפילו
טומאה בל' הכלים טומאה נוקמת
ועולה נוקמת ויודעת פ' לוי שם
מבטלים והא דקאמר מנן ואין
עמיד לפטו ועפר סתם מחלוקת
רבי יוסי ורבנן אפי' ע' נדמתהיין
דלחלות לא איירי רבנן מידי כמנן
מכ"ש הוא דידע ליה כיון דעפר
וזריות מנכ"ש רבנן ציטול כ"ש
כמנן וכן פרק חטין (ס' ע"ג) קאמר
מאן תנא חלות רבי יוסי הוא ופרקי
זו רבי יוסי אפי' שמיטת ליה כן
לחנן בין לזריות פריך משמעה
דפרקית אפי' דלא קמי מנן
במנתי דלחלות וזה דפשיטא לן
הא דמנן ויטעלו הו' משמעה אפי'
לרבנן דייק לה מדקמינן במתהיין
דלחלות אפילו כיון של מנאח
דמנתי ציטול כ"ש כמנן והא דקאמר
עפר סתם מחלוקת רבי יוסי ורבנן
הו' מנ' למימר דעפר ואין עמיד
לפטו נמי פליגי לרבנן לא ציטול
אלא א"כ ציטול ואין עמיד לפטו
לא היינו ציטול כדמנא הא אלא
לזריות וזהו דלא ר' חס' להחריץ
לזריות ויודין בתוך ב' וזהו כשנלחו מרובה מחמתו אמאי
כשרה הא אי קלמט היו הו' ציטול כדלשון
בעירובין (דף ג') גבי מקלם סק כמנן כ' ומקלם סק למעלה
דפסקין הסוכה דמי קלמט לה היו לה חמשה מרובה מללח
ועל כורסין פ' לוי שלא יוכל להקיים הסק כמנן עשרים
דמחמת קלישותו יגא הרוח ויפזר או יפול דלן לפרש אפילו
היה מתקיים כך היה ליה חמתו מרובה שבוה לא היו מבשרין
אין אמוראי דהס' כיון דלן ללח מרובה אלא על ידי
סקר של מעלה מ' היה ליה סק פסול *מטעם נבדי סק
כשר ויש לומר דהכא י' לנו להבשר יותר שיש רוב הולין
וראויין הן להקיים בקל כך אם היה שם דבר הסומכת:

פחות
ממנו ד' אמות: פסול. דלא הוכשרו בציטוב וז' אלא שמי דפנות איתו שסמך לה מן הכר והאמנעי שראש האיצטבא מגיע
ל: פחות מ' אמות כשר. שאף הוא הוכשר על ידי דק"ל (לפני דף ו') הלכה למשה מסיני דמכשרי סוכה על ידי עקימת
דופן עד ארבע אמות חקר משה ורואין סק העליון המחובר לדופן הרחוק כאילו הוא מן הדופן ועקום עד כנגד שפת
האיצטבא. וכלן מדרין את גובהן משפת האיצטבא ולמעלה ואף על פי שמתחמין נמשך כלפי חוץ הו' אולי ורשאו איש כלה
ע"כ זהו גובה חללה והרי נתמטע חללה מתחתיו: ציטוב שפסול. גג וגגין שלשה חלקים הן ושואין ולא משופעים ונפחת
גג בלחמט: וסוף. כסך כשר על פי הפחת וממלא סק הכשר מופלג מן הדפנות לכל נד: פחות מארבע אמות כשר.
שדופים הבית נעשו לה דפנות והתקרה פסולה המפסקת צינתיים רואין אופס כאילו היא מן הדופן ועקום הדופן עד כלן ואין
כאן סק פסול אלא דופן ומחובר לסך כשר: פס פסול. דלמר דופן עקומה משום דדופן דידע מוי לדופן דלדע גבוה
מכשעור ואין צריך לעקמו אלא כדי לקרבו לסך: אבל פסול דלא מוי לדופן. ועקמותו משום דליחמין למיחוי דופן הוא לא
אמר קא משמע לן: וחקק כה. גומא בלחמט: כדי לשמירם לעשרה. כנגד הגומא ונאותה גומא הכשר סוכה בלחמט ורואין:

א"ל רבא דהא דירה סרוחה היא ואין אדם דר
בירה סרוחה היתה נבונה מעשרים אמה
ובנה בה איצטבא כנגד דופן
האמצעי על פני כולה ויש
בה הבשר סוכה כשרה וימן
הצר אם יש משפת איצטבא
לכותל ד"א פסולה פחות
מארבע אמות כשרה מאי
קא משמע לן דאמרין דופן
עקומה תנינא "בית שנפחת
וסיכך על גביו אם יש מן
הכותל לסיכך ד"א פסולה הא פחות מבאן
כשרה מהו דתימא היתם הוא דחויא לדופן
אבל הכא רלא חויא לדופן אימא לא קמ"ל
היתה נבונה מ' אמה ובנה איצטבא
באמצעיתה אם יש משפת איצטבא ולדופן
ארבע אמות לכל רוח ורוח פסולה פחות
מארבע אמות כשרה מאי קא משמע לן
דאמרין דופן עקומה היינו חך מהו דתימא
דופן עקומה מרוח אחת אמרין אבל כל רוח
ורוח לא קא משמע לן "היתה פחותה מ'
טפחים וחקק בה כדי להשליטה לעשרה
אם יש משפת חקק ולכותל ג' טפחים פסולה
פחות

מאסר ר' יוסי נקט עפר סתם דאפילו כמנן קנטייל ולא חס' להחריץ
לזריות ויודין בתוך ב' וזהו כשנלחו מרובה מחמתו אמאי
כשרה הא אי קלמט היו הו' ציטול כדלשון
בעירובין (דף ג') גבי מקלם סק כמנן כ' ומקלם סק למעלה
דפסקין הסוכה דמי קלמט לה היו לה חמשה מרובה מללח
ועל כורסין פ' לוי שלא יוכל להקיים הסק כמנן עשרים
דמחמת קלישותו יגא הרוח ויפזר או יפול דלן לפרש אפילו
היה מתקיים כך היה ליה חמתו מרובה שבוה לא היו מבשרין
אין אמוראי דהס' כיון דלן ללח מרובה אלא על ידי
סקר של מעלה מ' היה ליה סק פסול *מטעם נבדי סק
כשר ויש לומר דהכא י' לנו להבשר יותר שיש רוב הולין
וראויין הן להקיים בקל כך אם היה שם דבר הסומכת:

מקמי. והנך בית שיש בו מ' מ' או
כית מן המ' ומילאכו מנן או
נדרות ויטעלו הו' ציטוב ויטעלו
אלל לא ציטול הו' כמנן דפנייה ויש
לה חלל: פס ואין עמיד לפטו הו'
הוא כסמט עפר ונטייל. ופליגי בין
לכאן בין לזריות נדרות היינו
עפר וקאמר מ' צריך ציטול וא"ל
ר' יוסי מנן אם ידוע שאינו עמיד
לפטו הרי הוא ציטול מלחיו ונדרות
אפי' סתמא דלא ידע אי עמיד
לפטו או לא מתמחא ציטול אלא א"כ
ידע דעמיד לפטו דהיינו הו' כסמט
מנן ולא ציטול. אלא דמנן ויטעלו
עפר ויטעלו כולו מודו דנטייל מנן
סמט ועפר ועמיד לפטו דכולי עמלמ
לא ציטול מנן ואין עמיד לפטו ועפר
כיוצא בו או אפי' עפר סתם מחלוקת
סקת ליה לסך העליון: כשרה.
רשאיין התלויין: אם נלמס. של
חמט הולין מרובה מחמטת אי הו'
שקל ליה לסך העליון: כשרה.
דמנין עשרים מנן ולמעלה: סכר
לא (למימר. דמי היינו דנכנסה
אין ממעטי להכשרי היכא שמתמן
מרובה מלחמן כנמטה נמי לא
ממעטי לפסול ואם חמתן מרובה
מלחמן כשרה: דופן האמצעי.

דמנן סוכה כה שלם דפנות כי מתניין והרעיות היא כולה
פחת: על פני כולה. שמיניין ב' ראשי האיצטבא ל' דפנות
הנדרין והאיצטבא הוא כיון אגנים ויטעל אם יש בה בלחמט
שדור הכשר סוכה קטנה עפחים ומשהו דהיינו ראשו
ורחבו ושלחמו: כשרה. כל הסוכה שיש לה ג' דפנות והיא הכשר
סוכה אפי' מן האיצטבא והאלה דמנין חללה מראש האיצטבא
ועולה וממלא דופן אמצעי כולו כשר דפנות הנדרים כרס
האיצטבא הוכשרו בה הרי כלן סוכה קטנה כשרה ואמרין לקמן
דף י"ט. פסל היוצא מן הסוכה נידון כסוכה ומפרשין ליה אם יש
הכשר סוכה ביחד ועוד יש כסוכה משם והאלה פסל היינו סק
השמי כפסולת גורן ויקב שזו דרך לעשות ויוצא מהכשר סוכה
שאין לו הכשר דפנות נידון כסוכה הלך כל הסוכה כמות שהיא
גדולה כשרה: מן פסל. כיון אם בנה האיצטבא על פני אחד
מדפנות הנדרים: אם יש משפת האיצטבא ולכותל. השני שהרדיוק
ממנו ד' אמות: פסול. דלא הוכשרו בציטוב וז' אלא שמי דפנות איתו שסמך לה מן הכר והאמנעי שראש האיצטבא מגיע
ל: פחות מ' אמות כשר. שאף הוא הוכשר על ידי דק"ל (לפני דף ו') הלכה למשה מסיני דמכשרי סוכה על ידי עקימת
דופן עד ארבע אמות חקר משה ורואין סק העליון המחובר לדופן הרחוק כאילו הוא מן הדופן ועקום עד כנגד שפת
האיצטבא. וכלן מדרין את גובהן משפת האיצטבא ולמעלה ואף על פי שמתחמין נמשך כלפי חוץ הו' אולי ורשאו איש כלה
ע"כ זהו גובה חללה והרי נתמטע חללה מתחתיו: ציטוב שפסול. גג וגגין שלשה חלקים הן ושואין ולא משופעים ונפחת
גג בלחמט: וסוף. כסך כשר על פי הפחת וממלא סק הכשר מופלג מן הדפנות לכל נד: פחות מארבע אמות כשר.
שדופים הבית נעשו לה דפנות והתקרה פסולה המפסקת צינתיים רואין אופס כאילו היא מן הדופן ועקום הדופן עד כלן ואין
כאן סק פסול אלא דופן ומחובר לסך כשר: פס פסול. דלמר דופן עקומה משום דדופן דידע מוי לדופן דלדע גבוה
מכשעור ואין צריך לעקמו אלא כדי לקרבו לסך: אבל פסול דלא מוי לדופן. ועקמותו משום דליחמין למיחוי דופן הוא לא
אמר קא משמע לן: וחקק כה. גומא בלחמט: כדי לשמירם לעשרה. כנגד הגומא ונאותה גומא הכשר סוכה בלחמט ורואין:

"הייתה גבוהה מעשרים אמה ובנה בה איצטבא כנגד דופן אמצעי על פני כולה, ויש בה הכשר
סוכה – כשרה"

1. הסבר מה הפרוש ויש בה הכשר סוכה?

בס"ד

2. האם מותר לשבת גם מחוץ לאיצטבא, ומדוע? (רש"י ד"ה כשרה)

בנה את האיצטבא מן הצד, באיזה אופן כשרה ובאיזה אופן פסולה הסבר מדוע?

3. בנה את האיצטבא באמצע הסוכה, באיזה אופן הסוכה כשרה, והסבר מדוע?

4. "מאי קא משמע לן דאמרינן דופן עקומה היינו הך"

באר את קושיית הגמרא?

5. מה התירוץ לקושיא זו?

יחידה 8

מבחן מסכם

1. מדוע לגבי קורה במבוי כתב התנא 'ימעט' ולגבי סוכה כתב התנא 'פסול'?

2. מדוע פסלו חכמים סוכה למעלה מעשרים, 1. לפי רבה. 2. לפי ר' זירא. 3. לפי רבא?

3. מה הקשתה הגמ' לר' זירא? ומה תירץ ר' זירא על כך?

4. סוכה בגובה 25 אמה, אורכה ורוחבה 5 אמות, האם כשרה או לא הסבר מדוע?

5. מה הראיה שהביא ר"י מסוכתה של הילני המלכה, והרי אשה פטורה מן הסוכה?

6. סוכה הגבוהה מעשרים אמה ומיעטה בתבן שאין עתיד לפנותו - מה הדין לפי רבנן?

7. בעפר סתם - מה הדין לפי ר"י?

בס"ד

8. מה הדין בסוכה של י' טפחים והוצין יורדים לתוך הסוכה? ומה הסיבה לפסוק כך?

9. בנה איצטבא כנגד דופן האמצעי (בצד הסוכה) מה הדין ומדוע?

10. מה חידשה הגמ' במקרה של בנה איצטבא באמצע הסוכה?
